

Ήταν πριν από ένα χρόνο, τη νύχτα της 19ης Δεκέμβρη 2001, όταν ο λαός του Μπουένος Άιρες, της πρωτεύουσας της Αργεντινής, ξεσηκώθηκε απαιτώντας «Να φύγουν όλοι, να μη μείνει κανείς!» από τους πολιτικούς, τους τραπεζίτες, όλους εκείνους που είχαν μόλις οδηγήσει τη χώρα στην οικονομική κατάρρευση. Η εξέγερση, που ταχύτατα επεκτάθηκε σε όλη τη χώρα, κράτησε για μέρες και όταν καταλάγιασε η Αργεντινή είχε αλλάξει για πάντα: 3 διαδοχικοί Πρόεδροι είχαν εκδιωχθεί από τις θέσεις τους, δεκάδες διαδηλωτές είχαν πέσει νεκροί, αλλά πάνω από όλα ένας ολόκληρος λαός είχε συνειδητοποιήσει τη δύναμή του..

Από τότε η χώρα ζει δύο παράλληλες ιστορίες: από τη μία η «μεταβατική» κυβέρνηση του περονιστή Προέδρου Ντουάλντε προσπαθεί να επανασταθεροποιήσει μέσω της καταστολής την πολιτική εξουσία και να βγάλει την οικονομία από την βαθιά κρίση, ακολουθώντας βέβαια τις γνωστές νεοφιλελεύθερες πολιτικές και ελπίζοντας στην σωτηρία από το ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα. Από την άλλη ένα μαζικότατο και πολύμορφο λαϊκό κίνημα χτίζει τις δικές του δομές, δίνει τις δικές του απαντήσεις στην κρίση μέσα από την αλληλεγγύη και την αυτοδιαχείριση, ωριμάζει και ετοιμάζεται για μια δεύτερη, ακόμα μεγαλύτερη εξέγερση. Καθώς ο χρόνος σηματοδοτεί την «επέτειο» της περσινής εξέγερσης, στις 19-20 Δεκέμβρη το κίνημα της Αργεντινής θα βρεθεί και πάλι στους δρόμους, όχι απλά για να θυμηθεί και να τιμήσει τους νεκρούς του, αλλά για να θυμίσει ότι ο λαός παραμένει εξεγερμένος, ότι οι μέρες του Προέδρου

19-21 Δεκέμβρη, ένας χρόνος μετά την εξέγερση

Η Αργεντινή ξανά στους δρόμους Αλληλεγγύη σε ολόκληρο τον πλανήτη

Ντουάλντε στην εξουσία είναι μετρημένες...

Στο Μπουένος Άιρες, οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν ήδη από το βράδυ της 11ης Δεκέμβρη, με μια 24ωρη «Διαδήλωση της Αντίστασης» χιλιάδων ατόμων, με κεντρικό αίτημα «Όχι στην πληρωμή του εξωτερικού χρέους!». Τη διαδήλωση κάλεσαν οι Μητέρες της Πλατείας του Μάη (μανάδες των θυμάτων της δικτατορίας του '76-'83) και στήριξαν τα κατελιγμένα εργοστάσια της Ζαπον και της Brukman,

οργανώσεις ανέργων πικετέρος και άλλων κοινωνικών κινημάτων. Στις 19-20 Δεκέμβρη στην πόλη αναμένονται τεράστιες διαδηλώσεις: στις **19 Δεκέμβρη** οργανώνεται ένα τεράστιο «αστικό μπλόκο» («riquete urbano») από δεκάδες λαϊκές συνελεύσεις της πόλης, οργανώσεις πικετέρος (άνεργοι που χρησιμοποιούν σαν μέσο πάλης το μπλοκάρισμα των δρόμων), μαχητικά συνδικάτα, φοιτητικές οργανώσεις, αλλά και πολιτικά κόμματα, περιβαλλοντικές οργανώ-

σεις και συνδέσμοι μικροεπιχειρηματιών (οι οποίοι έχουν δει τους κόπους μιας ζωής να κάνουν φτερά από τις τράπεζες). Η κεντρική δράση θα πραγματοποιηθεί στην καρδιά του εμπορικού κέντρου της πόλης, όπου έχουν την έδρα τους δεκάδες τεράστιες πολυεθνικές όπως η Shell, η Monsanto και η Mc'donalds, με σκοπό τον αποκλεισμό τους και την παύση της λειτουργίας τους. Παράλληλα θα

συνέχεια στη σελίδα 3

Λαϊκή Συνέλευση - Μποέδο Σαν Κριστόμπαλ

"Γνωριστήκαμε χτυπώντας τις κατσαρόλες, συνενώσαμε την ατομική οργή μας σε μια δυνατή συλλογική ενέργεια. Στην πορεία διαπιστώσαμε πως είχαμε συναντηθεί στο φούρνο της γειτονιάς, στην πλατεία, μα τώρα προσπαθούμε μαζί να λύσουμε τα προβλήματά μας. Από τις γωνίες της συνοικίας μας κατεβήκαμε στην Πλατεία του Μάη, αφηφώντας τον στρατιωτικό νόμο. Ρίξαμε τον Ντε Λα Ρούα και τον Καβάγιο. Μετά αρχίσαμε να μαζευόμαστε στην πλατεία Μαρτίν Φιέρο για να συζητάμε πως η δύναμη μας κατάφερε να ρίξει μια κυβέρνηση και πως θα συνεχίσουμε την πάλη για τα δικαιώματα και τις ανάγκες μας ώστε κανένας να μην μας κλέβει τις νίκες του δικού μας αγώνα. Έχουμε κάνει τρεις συνελεύσεις που γίνονται όλο και μαζικότερες, όπου συμμετείχαμε γείτονες, φοιτητές, άνεργοι, συνταξιούχοι, χρεοκοπημένοι μικροεπιχειρηματίες και εργάτες από τα νοσοκομεία και τα εργοστάσια της γειτονιάς.

Στη δεύτερη συνέλευση αποφασίσαμε να κατέβουμε στη συνοικία Φλορέστα οργισμένοι με την δολοφονία τριών παιδιών και την αστυνομική καταστολή. Στην τρίτη συνέλευση ψηφίσαμε ένα πρόγραμμα και βγάλαμε μια επιτροπή να

μας εκπροσωπεί και μια επιτροπή ανέργων. Καλέσαμε κάθε γείτονα και εργάτη της περιοχής να έρθει με τις ιδέες του και τις προτάσεις του. Σε κάθε συνέλευση συζητάμε τι συμβαίνει. Είπαμε πως δεν πιστεύουμε τη δημαγωγία του Ροδρίγκες Σαά, είπαμε πως το πρόγραμμα του Ντουάλντε είναι μία από τα ίδια. Είναι παράνομος, γιατί τον εξέλεξαν βουλευτές που εμείς στο δρόμο τους αποκρημάσαμε, όπως και το Ανώτατο Δικαστήριο. Η ενότητα μας κατάφερε να γκρεμίσει μια κυβέρνηση, η ενότητα μας έστησε αυτή την οργάνωση. Μαζί, στηριγμένοι στη δύναμη μας και σε συντονισμό με τις άλλες Λαϊκές Συνελεύσεις, τους άνεργους, τους εργαζόμενους, θα κάνουμε πιο συγκεκριμένους τους σκοπούς μας. Οι αντιπρόσωποι μας δεν μας αντιπροσωπεύουν πια. Πρέπει να πάρουμε το μέλλον μας στα δικά μας χέρια."

Από την μπροσούρα **ARGENTINAZO** της **ΟΜΑΔΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ** της **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ**

Το Indymedia Athens είναι μια ανοιχτή συλλογικότητα ατόμων που προσφέρουν άμεση και μη-εμπορευματική πληροφόρηση. Να πάρουμε την πληροφόρηση στα χέρια μας

www.athens.indymedia.org

Σύντομο πολιτικό χρονικό της τελευταίας 20ετίας

1983: Οι πρώτες μετά τη δικτατορία του Βιντέλα εκλογές φέρνουν στην κυβέρνηση τους Ριζοσπάστες (σοσιαλ-δημοκράτες). Πρόεδρος για δύο συνεχείς θητείες είναι ο Αλφρονσίν.

1990: Αναλαμβάνει την προεδρία της Αργεντινής το Κόμμα της Δικαιοσύνης, οι Περονιστές, με πρόεδρο τον Μένεμ για δύο συνεχόμενες θητείες.

1991: Γίνονται οι πρώτες καταλήψεις δρόμων από τους εργαζόμενους της πόλης Χιπάσάμ, στη Σιέρα Γκράντε.

1993, 16 και 17 Δεκεμβρίου: Εκδηλώνεται εξέγερση στο Σαντιάγο Εστέρο. Η αιτία είναι ότι η τοπική κυβέρνηση μείωσε τους μισθούς των υπαλλήλων κατά 50%. Γίνονται καταλήψεις και καταστροφές σε δημόσια κτίρια, και επιθέσεις σε μαγαζιά. Καμιά συνδικαλιστική ή πολιτική οργάνωση δεν κάλυψε την εξέγερση. Στις εκλογές του 1994 στην επαρχία, οι μισοί κάτοικοι απείχαν.

1996: Στο Κουτράλ Κο της επαρχίας Νεουκέν, εμφανίζεται για πρώτη φορά το κίνημα των πικετέρος. Αιτία, η ιδιωτικοποίηση της κρατικής πετρελαϊκής εταιρείας που πετάει στον δρόμο μια ολόκληρη κωμόπολη. Οι εργάτες και οι οικογένειές τους κλείνουν τους δρόμους για εβδομάδες. Στη διάρκεια των κινητοποιήσεων δολοφονείται η Τερέζα Ροντρίγκεζ, που έγινε σύμβολο των πικετέρος και το όνομά της πήρε μία από τις μεγαλύτερες οργανώσεις των ανέργων.

1997: Γίνεται η πρώτη κινητοποίηση πικετέρος στο Μπουένος Άιρες.

Μάιος 1997: Μπλόκα στην επαρχία Σάλτα (Χενεράλ Μοσκόνι, Ταρταγκάλ, Αγκουράι, πόλεις στις οποίες η α-νεργία φτάνει στο 60%).

1999 Νοέμβριος: Η Alianza, συνασπισμός στον οποίο μετέχουν οι Ριζοσπάστες και το Frepaso (=εκλογικός συνδυασμός του Κομμουνιστικού Κόμματος της Αργεντινής και άλλων παραγόντων της Αριστεράς) κερδίζει τις εκλογές. Πρόεδρος αναλαμβάνει ο Ντε λα Ρουά. Αργότερα το Κομμουνιστικό Κόμμα βρίσκεται εκτός του Frepaso.

1999 Δεκέμβριος: Μπλόκα στην επαρχία Σάλτα, μέχρι τον Μάιο του 2000.

2001
Μεγάλη κρίση στη Γενική Συνομοσπονδία Εργαζομένων, CGT. Προκαλείται πολιτική διάσπαση και το ριζοσπαστικό της τμήμα, μειοψηφικό, ενεργεί συχνά ανεξάρτητα.

Απρίλιος: Η μειοψηφία της Γενικής Συνομοσπονδίας πρωτοστατεί σε μεγάλη εργατική κινητοποίηση-ολονύκτια διαμαρτυρία ενάντια στον νόμο για την εργατική μεταρρύθμιση. Η καταστολή της κινητοποίησης έχει σαν συνέπεια 30 τραυματίες και 49 συλλήψεις.

Μάιος: Μπλόκα των πικετέρος για δύο εβδομάδες στη Ματάντσα.

Ιούλιος: Μπλόκα στο Χενεράλ Μοσκόνι με συμμετοχή χιλιάδων. Επίθεση της αστυνομίας, με συνέπεια νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

24 Ιουλίου: Πραγματοποιείται στο Μπουένος Άιρες η πρώτη Εθνική Συνέλευση

των Λαϊκών, Περιφερειακών Οργανώσεων και των Οργανώσεων Ανέργων. Συμμετέχουν 2.000 αντιπρόσωποι. Αποφασίζουν πλάνο για μπλόκα σε 50 πόλεις, διάρκειας 3 εβδομάδων.

Αύγουστος: Πραγματοποιούνται μπλόκα σε 300 σημεία της χώρας, με συμμετοχή πάνω από 100.000 ατόμων στην οργάνωσή τους.

4 Σεπτεμβρίου: Πραγματοποιείται στη Ματάντσα η δεύτερη Εθνική Συνέλευση. Εγκρίνει νέο πρόγραμμα αγώνων που κορυφώθηκαν με Γενική Απεργία 36 ωρών.

Σεπτέμβριος: Δημιουργείται το Εθνικό Μέτωπο ενάντια στη φτώχεια.

14 Οκτωβρίου: Βουλευτικές εκλογές, με 27% αποχή και 25% άκυρο-λευκό.

14, 17 Δεκεμβρίου: Το Εθνικό Μέτωπο ενάντια στη φτώχεια διοργανώνει λαϊκό δημοψήφισμα στο οποίο ψηφίζουν περίπου 1,5 εκατ. Αργεντινοί, για ένα εισόδημα που θα εξασφαλίζει μια ανθρώπινη ζωή.

17 Δεκεμβρίου: Το Κίνημα Ανέργων Τερέζα Ροντρίγκες αποκλείει 8 τετράγωνα στο Μπουένος Άιρες με συμπεράρκεται και μεγάλα εμπορικά καταστήματα, αρχίζουν οι επιθέσεις.

19 Δεκεμβρίου: Γενικεύεται η εξέγερση.

26 Ιούνι:

Άγρια καταστολή διαδήλωσης πικετέρ@ς με 2 νεκρούς στο Μπουένος Άιρες

Από δήλωση του IMC-Argentina

.....Ο **Dario Santillan** από το MTD Lanus και ο **Maximiliano Costeki** από το MTD Pte. Peron, και οι δύο από τη CTD Anibal Veron, είναι τα πρώτα θύματα του νέου καθεστώτος στην Αργεντινή.

Σήμερα, η κυβέρνηση έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο. Το πρωί, στρατιωτικοποίησε όλες τις περιοχές όπου αναμένονταν διαδηλώσεις. Κινητοποίησαν το πεζικό, την ομοσπονδιακή και την τοπική αστυνομία, ναυτικές δυνάμεις, τακς και ελικόπτερα. Αυτό είναι το πραγματικό πολιτικό και κοινωνικό καθεστώς του Ντουάλντε από εδώ και μπρος.

Στη γέφυρα Νορία, αστυνομικοί εξοπλισμένοι για πόλεμο πήγαν να αντιμετωπίσουν τους διαδηλωτές. Εκεί τους απέκλεισαν και δεν τους άφησαν να ενωθούν με τις άλλες κινητοποιήσεις. Στη γέφυρα Alsina, σταματούσαν όσους διέσχισαν τη γέφυρα και τους ανάγκασαν να επιστρέψουν στην πρωτεύουσα. Στον Παναμερικανικό Αυτοκινητόδρομο, έκοψαν την πρόσβαση στους ανέργους.

Στη γέφυρα Pueyrredon, όπου αφαίρεσαν τη ζωή νεαρών πικετέρος, υπήρξε άγρια καταστολή. Εκεί ήταν η μεγαλύτερη συγκέντρωση, είχαν κινητοποιηθεί 5.000 άνθρωποι.

Όταν έφτασαν οι διαδηλωτές, η αστυνομία ακολούθησε μια στρατηγική διάσπασής τους σε δύο κομμάτια και αμέσως μετά άρχισε μια επιχείρηση αδιάκριτης καταστολής, επιτιθέμενη σε άντρες, γυναίκες και παιδιά.

Οι διαδηλωτές διαλύθηκαν στο κέ-

Τα σημαντικότερα αποτελέσματα της εξέγερσης της 19ης Δεκεμβρίου στην Αργεντινή είναι οι λαϊκές συνελεύσεις, οι καταλήψεις εργοστασίων, η ανταλλαγή προϊόντων χωρίς την μεσολάβηση χρήματος. Με αυτούς τους τρόπους αυτοδιαχείρισης ο αργεντινικός λαός απέδειξε ότι δεν έχει ανάγκη τις πολιτικές του κράτους του Ντουάλντε ούτε είναι αναγκασμένος να ακολουθεί τις επιταγές εξουσίας που επιβάλλει το ΔΝΤ και οι ιδιωτικές εταιρίες στις χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιήθηκε στο Μπουένος Άιρες στις 7 του Δεκεμβρίου μια από τις τρεις συνελεύσεις για τα εργοστάσια και τις επιχειρήσεις σε κατάληψη στην οποία συμμετείχαν, εκτός από εργαζόμενους σε κατελημμένα εργοστάσια, εκπρόσωποι από συνελεύσεις γειτονιάς, πικετέρ@ς και φοιτητές.

Πάνω από 1200 επιχειρήσεις σήμερα στην Αργεντινή έχουν κλείσει, αφήνοντας στον δρόμο το 21,5% του πληθυσμού. Καθημερινά σχεδόν κλείνει μια επιχείρηση μικρή ή μεγάλη. Τα αφεντικά χρωστούν στους εργαζόμενους μισθούς μηνών, έχουν υπέρογκα χρέη

Καταλήψεις εργοστασίων

προς το δημόσιο, εμφανίζονται στους εργαζόμενους ως μη ιδιοκτήτες, κηρύσσουν πώχευση, κλείνουν την επιχείρηση κυριολεκτικά μέσα σε μια νύχτα και, τέλος, «εξαφανίζονται». Αυτό είναι το γνωστό μοτίβο που οδήγησε και συνεχίζει να οδηγεί στη φτώχεια τον μισό σχεδόν πληθυσμό της χώρας.

Σε αυτή τη συνέλευση αποφάσισαν ανάμεσα σε άλλα να εξαπολύσουν μια μεγάλη καμπάνια, έτσι ώστε κάθε επιχείρηση ή εργοστάσιο που κλείνει ή απειλείται με κλείσιμο, να καταλαμβάνεται και να συνεχίζει να παράγει υπό τον έλεγχο των εργατών, με το σύνθημα «Αν χτυπήσουν μία, μας χτυπάνε όλους» και «Όλα κάτω από τον έλεγχο των εργατών και εργατριών».

Γεγονότα όπως οι καταλήψεις εργοστασίων ή επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από τις πιθανότητες επιβίωσής τους, καθώς και την τελική τους έκβαση, δείχνουν έναν άλλο δρόμο στην απελπισία των ανέργων. Αυτών που λέει ότι, για να λειτουργήσει μια επιχείρηση ή ένα εργοστάσιο, απαραίτητοι είναι οι εργα-

ζόμενοι και οι εργάτες, και όχι οι επιχειρηματίες. Σε αυτό το πλαίσιο, η απόφαση που πάρθηκε στην παραπάνω συνέλευση και, κυρίως, η υλοποίησή της μπορεί να διαβαστεί ως απειλή για τον κόσμο του χρήματος, ως «κακό προηγούμενο» για τη δικαιοσύνη και την αστυνομία, αλλά από την άλλη πλευρά, δηλαδή την πλευρά των ανέργων ή των μελλοντικών ανέργων, ως έμπνευση για κινητοποίηση και αγώνα.

Οι περίπου 150 επιχειρήσεις και εργοστάσια που βρίσκονται σήμερα σε κατάληψη, σημαίνουν πολύ περισσότερα πράγματα από αυτά που μπορεί να υποθέσει κανείς. Εκτός από το γεγονός ότι εξασφαλίζουν ένα ελάχιστο εισόδημα, μηδαμινό τις περισσότερες φορές, αλλά ίσο για όλους τους εργαζόμενους, αποτελούν χώρο πολιτικής και κοινωνικής έκφρασης. Οι εργαζόμενοι συνειδητοποιούνται πολιτικά μέσα από συνελεύσεις, στο πλαίσιο μιας δη-

μοκρατίας στη βάση, μέσα από διεκδικήσεις, συγκρούσεις με την αστυνομία, προστρήβες με τη δικαιοσύνη και αποκτούν έναν βιωμένο πολιτικό λόγο, που ούτε και οι ίδιοι πίστευαν ότι θα μπορούσαν να αποκτήσουν.

Πέρα από τους εργαζόμενους όμως, αυτό που επίσης έχει πολύ μεγάλη σημασία είναι η στάση των συνελεύσεων γειτονιάς. Δεν είναι καθόλου υπερβολή να πούμε ότι, αν επιβίωσαν και επιβιώνουν ως σήμερα πολλές από τις επιχειρήσεις και τα εργοστάσια σε κατάληψη, αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην αλληλεγγύη όλων αυτών που συμμετέχουν στις συνελεύσεις. Οι σακούλες με τα τρόφιμα στους εργαζόμενους, οι συναυλίες συμπαράστασης, αλλά κυρίως οι «απισίδες» προστασίας έξω από τα εργοστάσια τις κρίσιμες στιγμές, όταν ο εισαγγελέας, τα αφεντικά και η αστυνομία απειλούν να βγάλουν έξω με τη βία τους εργαζόμενους, είναι μερικά δείγματα έμπρακτης αλληλεγγύης των συνελεύσεων γειτονιάς. [άρθρο 51676]

Για να βρούμε τα άρθρα των παραπομπών, γράφουμε το νούμερο του άρθρου στο σημείο «Αναζήτησης Άρθρου» που υπάρχει στην αριστερή μπλε στήλη του site.

ντρο της Avellanda και ζήσαμε δραματικές σκηνές. Στο σταθμό του Lanus, ένας από τους συντρόφους δολοφονήθηκε, το σώμα του αφέθηκε στη μέση της αποβάθρας, μαζί με πολλούς άλλους τραυματίες από κανονικές σφαίρες.

Οι οργανώσεις των ανέργων μέτρησαν έξι τραυματίες από σφαίρες, αλλά δεν αποκλείουν να υπάρχουν περισσότεροι. Οι εικόνες σου ραγίζουν την καρδιά, είναι σαν εμφύλιος πόλεμος. Άντρες και γυναίκες αμύνθηκαν όπως μπορούσαν απέναντι στα όπλα, τις σφαίρες και τα δακρυγόνα. Οι τραυματίες στο Νοσοκομείο Fiorito είναι 90, οι 17 παραμένουν εκεί για νοσηλεία. 189 οδηγήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα της Avellanda...

...Μετά την καταστολή, αφού πολλοί είχαν συγκεντρωθεί στο νοσοκομείο και το αστυνομικό τμήμα, συνέβη κάτι που συμπυκνώνει το χαρακτήρα της ημέρας. Λίγα μέτρα μακριά από το νοσοκομείο, στην οδό Bransen 1200, η αστυνομία εισέβαλε, χωρίς καμία προειδοποίηση και χωρίς ένταλμα στα γραφεία της Ενωμένης Αριστεράς, όπου βρίσκονταν 50 άτομα. Μπήκαν μέσα ρίχνοντας πλαστικές και κανονικές σφαίρες και δακρυγόνα. Απήγαγαν ένα σύντροφο, ενώ άλλοι κατάφεραν να αποδράσουν από την οροφή.

Ένας από αυτούς που βγήκαν έξω, έδειξε μπροστά στη δική μας κάμερα μία σφαίρα που πέρασε ξυστά από δίπλα του. Ήταν αληθινή σφαίρα. Επίθεση έγινε και στο διπλανό σπίτι, και η παρέμβαση μιας ομάδας ανθρώπων που συγκεντρώθηκαν απ'έξω κατάφερε να αποτρέψει μια τραγωδία. Όλοι είδαμε τι έκαναν. Έδρασαν όπως στη δικτατορία: χτυπώντας, δολοφονώντας, απαγάγοντας. Όλος ο κόσμος θα το μάθει. Όλος ο κόσμος θα μάθει πως το νέο καθεστώς στην Αργεντινή βασίζεται στην απόλυτη πείνα και την καταστολή... [αρθ. 3638 στο IMC-Θεσσαλονίκης]

Η ανεμπόδιστη οικονομική πτώση

Η Αργεντινή υποφέρει 2 ½ δεκαετίες από το ΔΝΤ, το οποίο υποστηρίζει «μεταρρυθμίσεις ελεύθερης αγοράς», που σημαίνουν ιδιωτικοποιήσεις όλων : του νερού, των τηλεφώνων, των ταχυδρομείων, των σιδηροδρόμων, του ηλεκτρισμού, ακόμα και των ζωολογικών κήπων. Όταν οι οικονομίες της Ασίας και της Ρωσίας κατέρρευσαν το 1998, οι ξένοι επενδυτές έσπευσαν σε αυτές που ονομάζονται «ανερχόμενες αγορές». Η Αργεντινή χτυπήθηκε σφοδρά, τεράστια οικονομική ύφεση παρουσιάστηκε και οι ξένοι δανειστές ζήτησαν τα χρήματα τους πίσω έγκαιρα.

Σύμφωνα με το ΔΝΤ, ο μόνος τρόπος που υπάρχει για να ξεπληρώσει η αργεντινική κυβέρνηση το χρέος των \$132 δις, μέρος του οποίου υπάρχει από την στρατιωτική δικτατορία, ήταν περισσότερες περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, ειδικά καθώς πολλοί, αηδισμένοι από την πολιτική διαφθορά, σταμάτησαν να πληρώνουν τους φόρους τους. Συντάξεις, επιδόματα ανεργίας, δαπάνες για υγεία και παιδεία όλα μειώθηκαν δραστικά και οι μισθοί των δημόσιων υπαλλήλων περικόπηκαν ως και 13%. Επαναλαμβανόταν η ίδια παλιά ιστορία- καθώς οι χώρες δανείζονται όλο και περισσότερο, το ΔΝΤ εκμεταλλεύεται τις οικονομίες αυτές προς όφελος των ξένων τραπεζών και των εγγυητών εμπόρων.

Στην πραγματικότητα ήταν οι εγγυήτριες αγορές, ανικανοποίητες από τους ρυθμούς των σχεδίων της αυστηρής οικονομίας, που αποδείχτηκαν ακόμα περισσότερο σκληρές από το ΔΝΤ, ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν να στείλουν αποστολές διαπραγμάτευσης, απλά αύξησαν τα επιτόκια των χρεών, σε κάποιες περιπτώσεις από 9% σε 14% μέσα σε 2 βδομάδες. Σήμερα, μετά από 4 χρόνια οικονομικής ύφεσης, 1 στους 4 αργεντινούς είναι άνεργος και κάποιοι οικονομολόγοι υποστηρίζουν ότι θα διπλασιαστούν. Το 40% του πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας και 2000 άνθρωποι πέφτουν κάτω από αυτά τα όρια κάθε μέρα. Τα νοσοκομεία ξεμένουν από βασικές προμήθειες, όπως επίδεσμοι και σύριγγες, τα σχολεία κλείνουν γιατί οι δάσκαλοι δεν πληρώνονται, η θνησιμότητα και η πείνα των παιδιών συνεχώς αυξάνεται, και όλα αυτά συμβαίνουν σε μία χώρα που κάποτε ήταν από τις πλουσιότερες στον κόσμο, για πολλές δεκαετίες θεωρούσαν τη μεγάλη επιτυχία της νεοφιλελεύθερης ανάπτυξης του «αναπτυσσόμενου» κόσμου, ο καλύτερος μαθητής του «Washington Consensus» και ο κύριος συνήγορος του ελεύθερου εμπορίου στην περιοχή.

Καθώς η οικονομική ύφεση χειροτέρευε, τα αργεντινικά εμπορεύματα έπεφταν κατακόρυφα και τα μη δημοφιλή μέτρα της αυστηρής οικονομίας αυξήθηκαν παράφορα. Οι διαμαρτυρίες απλώθηκαν σε όλη την χώρα. Η εξέγερ-

ση κορυφώθηκε το Δεκέμβριο του 2001 όταν η κυβέρνηση αποφάσισε να δοκιμάσει μια πολύπλοκη επανόδο-πραγμάτευση για την αποπληρωμή των χρεών. Φοβισμένη ότι όλη η οικονομία θα κατέρρευε και ότι το νόμισμα θα υποτιμηθεί, πρόβη στην εξαφάνιση των αποταμιεύσεων, οι μεσαίες τάξεις πανικοβλήθηκαν και απέσυραν περίπου \$135 δις από τους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Υπό τον φόβο ότι αυτό θα βυθίσει την οικονομία ακόμα περισσότερο, ο απεχθής υπουργός οικονομικών, Ντομίνγκο Καβάγιο, ανακοίνωσε σαρωτικούς περιορισμούς μειώνοντας το ποσό των χρημάτων που οι αργεντινοί θα μπορούσαν να αποσύρουν από τους λογαριασμούς τους. Γνωστά ως corralito, αυτά τα μέτρα περιελάμβαναν ένα μηνιαίο όριο των \$1000 σε ρευστές αποσύψεις. Με όλα αυτά, η οικονομία παρέλυσε πλήρως.

Το ΔΝΤ «τα 'παιξε», λόγω του ότι οι τραπεζικοί περιορισμοί και το σχέδιο αποπληρωμής του χρέους θα είχε σοβαρό αντίκτυπο στις ξένες τράπεζες, καθώς κατέχουν το 40% του αργεντινικού χρέους. Αρνήθηκαν να δανείσουν άλλα χρήματα και μέσα σε 2 βδομάδες η Αργεντινή φυγοδίκισε των χρεών της, ήταν η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Από αυτό το σημείο η οικονομία πραγματοποίησε ελεύθερη πτώση. Στις 13 του Δεκέμβρη μια γενική απεργία κατέστησε από τα βασικά συνδικάτα, η οποία αποσταθεροποίησε την χώρα για 24 ώρες. Έξι μέρες μετά η λαϊκή εξέγερση ξεχύθηκε στους δρόμους, όπου και παραμένει μέχρι και σήμερα. [άρθρο 51672]

Ο ΜΟΝΟΣ ΑΤΩΝΑΣ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΤΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ

Η Αργεντινή ξανά στους δρόμους Αλληλεγγύη σε ολόκληρο τον πλανήτη

συνέχεια από τη σελίδα 1

πραγματοποιούνται αποκλεισμοί δρόμων σε δεκάδες γειτονίες του Μπουένος Άιρες, ενώ αργότερα όλες οι δράσεις θα καταλήξουν σε μία μεγάλη διαδήλωση.

Για τις **20 Δεκέμβρη** προγραμματίζεται μια τεράστια διαδήλωση στην **Πλατεία του Μάν**, στην οποία θα συμμετέχουν πρακτικά όλα τα στοιχεία του κινήματος. Για τη διαδήλωση προετοιμάζονται να κατέβουν στην πόλη πικετέρος και εργάτες κατελιγμένων εργοστασίων από όλη τη χώρα, ενώ παράλληλα οργανώνεται μία «Εθνική Πορεία» (Marcha Federal) που αποτελείται από 6 μαραθώνιες διαδηλώσεις, ξεκινώντας στις 15-16 Δεκέμβρη από διάφορες περιοχές (ΒΑ, ΒΔ, Δυτικά και 3 περιοχές νότια του Μπουένος Άιρες) και καταλήγοντας, α-

φού διασχίσουν τη χώρα, στις 19-20 Δεκέμβρη στην πόλη. Τις ίδιες μέρες θα πραγματοποιηθούν και διαδηλώσεις και στις άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας, όπως το **Rosario**.

Παράλληλα, μεγαλώνει συνεχώς ο αριθμός των συλλογικοτήτων/οργανώσεων από όλο τον κόσμο που ανταποκρίνονται στο κάλεσμα (**42473**) για δράσεις αλληλεγγύης στην Αργεντινή στις 20-21 Δεκέμβρη. Οι δράσεις αυτές, οι περισσότερες από τις οποίες προετοιμάζονται στις μεγάλες Ευρωπαϊκές πόλεις αλλά και στις Η.Π.Α. και την Λατ. Αμερική, έχουν έναν κυρίως ακτιβιστικό χαρακτήρα, με σκοπό να παρεμποδίσουν την καταναλωτική διαδικασία και να ανακαταλάβουν αστικούς χώρους, υιοθετώντας κάποιες από τις πρακτικές του αργεντινικού κινήματος.

Στο **Λονδίνο**, η ακτιβιστική συλλο-

γικότητα Wombles μαζί με άλλες ομάδες δράσης, ετοιμάζουν μια «Νύχτα οργής» για το βράδυ της 20ης Δεκέμβρη και μια «Μέρα Ανυπακοής» για όλη την 21η Δεκέμβρη, μέσα στην καρδιά του εμπορικού κέντρου της πόλης. Οι δράσεις είναι περιλαμβάνουν από λαϊκά γεύματα, παζάρια χωρίς χρήμα και μαθήματα...ταγκό, μέχρι δράσεις παρεμπόδισης της λειτουργίας πολυκαταστημάτων και κτιρίων πολυεθνικών.

Στο **Μιλάνο** της Ιταλίας, οι Ya Basta θα οργανώσουν στις 21 Δεκέμβρη ένα μεγάλο παζάρι ανταλλαγής, στα «πρότυπα» αυτών που λειτουργούν στην Αργεντινή, και αργότερα ένα μαζικό cazerolazo (διαδήλωση με κασαρόλες και τηγάνια σαν «κρουστά») στους δρόμους της πόλης. Στις **Βρυξέλλες** θα πραγματοποιηθεί «παρέλαση» στον πιο εμπορικό δρόμο, με πρωτοβουλία της συλλογικότητας JNM. Στο **Βερολίνο** για τις 19 ετοιμάζεται η πολυρωμη διαδήλωση στην Alexanderplatz και για τις 20 ένας μεγάλος χορός ταγκό μέσα στο σούπερ-

μάρκετ Karstadt. Με κάποια...μυστικότητα, η συλλογικότητα Yomango σχεδιάζει πράξεις ανυπακοής μέσα σε εμπορικά κέντρα της **Βαρκελώνης**.

Ανάλογοι χαρακτήρα δράσεις θα πραγματοποιηθούν - ενδεικτικά καθώς ο κατάλογος μεγαλώνει διαρκώς - και στις εξής πόλεις: Άμστερνταμ, Βελγιάδα, Βέρνη, Γλασκώβη, Κίεβο, Νέα Υόρκη, Παρίσι, Πράγα, Σάο Πάολο της Βραζιλίας, Σικάγο, Στοκχόλμη και άλλες. Περισσότερα για τις μέρες παγκόσμιας αλληλεγγύης στην Αργεντινή στην διεύθυνση:

www.december20.cjb.net

Στην **Αθήνα** οργανώνεται μία δράση στο εμπορικό κέντρο για την Κυριακή 22 Δεκέμβρη, από την ομάδα Virus και το Αυτόνομο Στέκι. Την ώρα που γραφόταν αυτό το κείμενο η ακριβής ώρα και τοποθεσία δεν ήταν γνωστή, αλλά...

Για νεότερα επισκεφθείτε το athens.indymedia.org και φυσικά για τους ισπανομαθείς το argentina.indymedia.org

Δολοφονία ανέργου, μέλους του Movimiento Territorial de Liberación

Προχθές, 1/12, δολοφονήθηκε ο Ramon Rodriguez, μέλος του Movimiento Territorial de Liberación από απεσταλμένους του Guillermo Villar. Οι ιδέες του Ramon, ο οποίος ήταν 27 χρονών, άνεργος με δύο γιους, και η κινητοποίησή του στη γειτονιά του οδήγησαν στη δολοφονία του. Στην κηδεία του που έγινε σήμερα παραβρέθηκαν εκατοντάδες συναγωνιστές του. Ο Guillermo Villar ηγείται «μιας οργάνωσης-μαφίας» που ονομάζεται Anibal Ibarra. Ο Villar χρησιμοποιεί το λεγόμενο Πλάνο Villas για να μοιράζει φαγητό μέσω των πολιτικών ηγετών με στόχο την ψηφοθηρία, αντί να δίνεται φαγητό άμεσα σε όποιον το χρειάζεται, αγνοώντας τις άλλες οργανώσεις των ανέργων. Ο λόγος που δολοφονήσαν τον Ramon, ήταν αυτός ακριβώς, ότι δηλαδή ήταν εμπόδιο στη παράνομη δράση τους. [48633]

Αργεντινή, Φορντ, Μερσεντές: Τα εγκλήματα των μεγάλων πολυεθνικών έρχονται στην επιφάνεια

30 Νοεμβρίου: Η εισαγγελία του Μπουένος Άιρες, στην προσπάθεια να εξετασθεί τον εξεγερμένο λαό της Αργεντινής, παραπέμπει σε δίκη τους τότε υπεύθυνους της αυτοκινητοβιομηχανίας ΦΟΡΝΤ και ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ για εξαφανίσεις- δολοφονίες εργαζομένων τους που έγιναν τον καιρό της («κεντρώας») δικτατορίας του Βιντέλα. Οι συγκεκριμένες αυτοκινητοβιομηχανίες είχαν αγαπήσει συνεργασία με τους δικτάτορες έχοντας αναλάβει μεγάλες παραγγελίες για στρατιωτικά οχήματα. [47888]

Θάνατοι παιδιών από υποσιτισμό

26 Νοεμβρίου: Τις τελευταίες μέρες οι εικόνες σκελετωμένων παιδιών με πρησμένες κοιλίες στη βορειοανατολική επαρχία Τουκουμάν συγκλόνισαν τη διεθνή κοινή γνώμη. Το κέντρο μελετών παιδικής διατροφής, που παρέχει συμβουλές στην Παγκόσμια οργάνωση υγείας, αναφέρει ότι το 20% των παιδιών της Αργεντινής υποφέρουν από υποσιτισμό. Φιλανθρωπική οργάνωση της χώρας ανακοίνωσε ότι μόνο τον τελευταίο μήνα εισήχθησαν στο νοσοκομείο 60 παιδιά με συμπτώματα υποσιτισμού, ενώ άλλα 400 παρακολουθούνται για τον ίδιο λόγο ως εξωτερικοί ασθενείς. Η Τουκουμάν δεν είναι η μόνη επαρχία που υποφέρει. Φέτος έχουν πεθάνει 49 παιδιά στη Μισιόνες, 23 στη Σάντα Φε, και πολύ περισσότερα στις εξοχλωμένες βόρειες επαρχίες. Και όλα αυτά σε μια χώρα που είναι γνωστή ως ο σιτοβολώνας του κόσμου και έχει την τέταρτη θέση στις παγκόσμιες εξαγωγές τροφίμων. Οι αιτίες πρέπει να αναζητηθούν στην άιση κατανομή του πλούτου και την κακή διαχείριση. Ο Δρ Όσκαρ Χιλάλ, διευθυντής του Παιδιατρικού νοσοκομείου της Τουκουμάν, δήλωσε χαρακτηριστικά: «Εδώ δεν είναι Αφρική, είναι Αργεντινή, όπου υπάρχουν 50 εκατομμύρια βοοειδή και 39 εκατομμύρια άνθρωποι. Έχουμε όμως μια κυβερνήση που έχει χάσει κάθε επαφή με τις ανάγκες των ανθρώπων». Σε ένα ξέσπασμα αυτοκριτικής που εξέπληξε, ο υπουργός παραγωγής Ανίμπαλ Θερνάντεζ απέδωσε τους θανάτους των παιδιών σε «μια άρρωστη κοινωνία και σε μια άρχουσα τάξη που αποτελείται από καθάρματα, εμού συμπεριλαμβανομένου». [46604]

Δύο μέλη του Indymedia Αργεντινής τραυματίστηκαν...

... χθες, Σάββατο 26 Οκτωβρίου, σε διαδήλωση για την απελευθέρωση ακτιβιστών της Greenpeace και μελών των λαϊκών συνελεύσεων. Πυροβολήθηκαν από αστυνομικούς με σφαίρες από καουτσούκ, όταν επιχείρησαν να κινηματογραφήσουν αστυνομικό που πυροβολούσε περίοικο, ο οποίος πετούσε στις δυνάμεις της τάξης γλάστρες από το μπαλκόνι του.

Μπροστά στην πόρτα του τμήματος όπου κρατούνταν συγκεντρώθηκαν πολλά μέλη των λαϊκών συνελεύσεων ζητώντας την απελευθέρωση των κρατουμένων. Όταν οι αρχές δοκίμασαν να μεταγάουν έναν από αυτούς, οι συγκεντρωμένοι προσπάθησαν να εμποδίσουν την έξοδο του οχήματος με αποτέλεσμα να συλληφθούν 7 από αυτούς. Παράλληλα, διπλάσιοι από τους συγκεντρωμένους στην είσοδο αστυνομικοί τους απώθησαν με τη χαρακτηριστική τους ευγένεια, φαντάζομαι. Γύρω στις 6 το απόγευμα απελευθερώθηκαν κάποιοι από τους συλληφθέντες, οι οποίοι παρέμειναν στην περιοχή απαιτώντας την απελευθέρωση των συντρόφων τους και ενώθηκαν με τους προηγούμενους. Η αστυνομία προσπαθώντας να εμποδίσει την προσέλευση συμπαραστατών έφθασε στο σημείο να πυροβολήσει με πλαστικές σφαίρες τους περίπου 200 συγκεντρωμένους που επέμεναν να διαμαρτύρονται υπό βροχή. Επίσης, έγινε εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων. Οι σφαίρες μάλλον δεν έφεψαν κουτούρο, αφού τραυματίστηκαν 2 μέλη του τοπικού Indy που κάλυπταν τη διαδήλωση (ο ένας με 8 σφαίρες και ο άλλος με δύο εκ των οποίων η μία στο κεφάλι) και μια κοπέλα από το ιταλικό Indy. Κάτω από την πίεση των αστυνομικών δυνάμεων κάποιοι κατέφυγαν στον παρακείμενο σύνδεσμο αργεντινοκουβανικής φιλίας, όπου επίσης επιτέθηκαν οι μπάτσος σπάζοντας την τζαμαρία στην είσοδο. Όταν επανήλθε μια σχετική ηρεμία, γύρω στις 10 το βράδυ, οι διαδηλωτές επέστρεψαν στο χώρο κράτησης, και στις 11 οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι. [38850]

Νέα επίθεση κατά της Ζανόν

Νέα επίθεση κατά του υπό κατάληψη εργοστασίου της Ζανόν στην Αργεντινή χθες Δευτέρα 7/10/02.

Οι εργάτες δέχτηκαν επίθεση από χούλιγκαν και απεργούς πληρωμένους από τον ιδιοκτήτη του εργοστασίου οι οποίοι έριξαν πέτρες ενώ τα ΜΜΕ μιλάνε για διαμάχες μεταξύ των εργατών. [33563]

Πανεθνική Συνέλευση των Πικετέρ@s

Ξεκίνησε χθες, Σάββατο, 28/9/02, στο Μπουένος Άιρες, με μια εντυπωσιακή πορεία χιλιάδων εργαζομένων, η Πανεθνική Συνέλευση των Πικετέρ@s.

(Πικετέρ@s είναι οι άνεργοι, που στην προσπάθεια τους να διεκδικήσουν τα αυτονόητα, αποκλείουν με μπλόκα κεντρικές οδικές αρτηρίες. Πικετέρ@s ήταν και οι 2 αγνοιστές που πριν από 3 μήνες περίπου δολοφονήθηκαν από τις δυνάμεις καταστολής σε κεντρική γέφυρα της πρωτεύουσας της Αργεντινής).

Στη συνέλευση αυτή, που στόχο έχει να προωθήσει τον αγώνα πάνω σε όλα τα καυτά ζητήματα (εργασία, καταλήψεις εργοστάσιων, κ.λπ.), μπαίνει με άμεσο τρόπο το θέμα ποια τάξη θα δώσει λύση στα προβλήματα του αργεντινικού λαού.

Η συνέλευση αυτή οργανώνεται από τις βασικότερες συνιστώσες του κινήματος της χώρας και πιο συγκεκριμένα από το MIJP (Κίνηση Συνταξιούχων και Ανέργων), το BARRIOS de PIE (Συντονιστικό Όργανο των Λαϊκών Συνελεύσεων Γειτονιάς), BLOQUE PIQUETERO NACIONAL και μια σειρά οργανώσεις όπως το POLO OBRERO (συνδικαλιστικό μέτωπο των τροτσκιστικού PARTIDO OBRERO), του MTL (του KKA), του MOVIMIENTO TERESA RODRIGUES - MTR, του FTC (μετωπικό σχήμα των τροτσκιστικής αναφοράς οργανώσεων FOS, PRS, MAS), C.U.B.A, καθώς και η συνδικαλιστική συνομοσπονδία CTD ANIBAL VERON.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η τελευταία ομοσπονδία CTD ANIBAL VERON έχει διαχωρίσει τη θέση της από την επίσημη γραφειοκρατική εργατική ομοσπονδία πάνω στο ζήτημα «ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΛΟΙ !!» που υποστηρίζει το σύνολο σχεδόν των συμμετεχόντων στην παραπάνω συνέλευση. [30251]

Santa Rosa - La Pampa

εφημερίδα Clarin, Μπουένος Άιρες - 10 Ιουλίου 2002

Δύο φυλακισμένοι βρέθηκαν νεκροί στη φυλακή της Santa Rosa με διαφορά 36 ωρών μεταξύ τους. Και οι δύο τρόφιμοι βρέθηκαν κρεμασμένοι στα κελιά τους με σεντόνια. Τα θύματα ήταν ο Jorge Pellejero, 21 ετών, και ο Gustavo Garcete. [19548]

Να πάρουμε την πληροφόρηση στα χέρια μας!

Λίγα λόγια για το Indymedia

Η ιδέα του εγχειρήματος είναι απλή και δοκιμασμένη: αντί να είμαστε παθητικοί δέκτες της πληροφορίας, επεξεργασμένης από τους «ειδικούς» ανάλογα με τα συμφέροντα των αφεντικών τους, μπορούμε να γίνουμε όλοι πομποί και δέκτες μιας οριζόντιας και πλούσιας ενημέρωσης. Αντί να σιγνώμαστε στις θόνοες μας, για να δούμε την τηλεοπτική εκδοχή γεγονότων που ζήσαμε οι ίδιοι, μπορούμε να ανταλλάζουμε τις δικές μας αυθεντικές αφηγήσεις. Αντί να σπαταλάμε την ενέργειά μας μισώντας και καταγγέλοντας τα ΜΜΕ, μπορούμε να πάρουμε την πληροφόρηση στα χέρια μας!

Το Αθηνάϊκο IMC δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του

2001, από μια ανοιχτή συλλογικότητα ατόμων, εμπνευσμένη από την ιδέα της ανεξάρτητης, συμμετοχικής και μη-εμπορευματικής ενημέρωσης, που προσβείλει το Indymedia.

Η συλλογικότητα που ξεκίνησε το IMC Athens, δεν διεκδικεί την «ιδιοκτησία» του μέσου. Όλοι/ες χωράνε στο Indymedia, σαν άτομα, αρκεί να αποδέχονται την αντι-ιεραρχική δομή και λειτουργία του, τόσο με τις απόψεις τους, όσο και στην ισότιμη συμμετοχή στη λειτουργία και τη λήψη αποφάσεων. Στην ιστοσελίδα του IMC-Athens μπορεί ο καθένας/μία να δημοσιεύσει ελεύθερα κείμενα, φωτογραφίες, βίντεο ή ηχητικά αποσπάσματα, χωρίς να ισχύουν πνευματικά δικαιώματα (copyright).

e-mail: imc-athens-contact@lists.indymedia.org

offline

Το έντυπο αυτό διανέμεται δωρεάν. Στις σελίδες του αναδημοσιεύονται κείμενα, που δημοσιεύθηκαν στο αθηναϊκό indymedia. Τα κείμενα είναι μια επιλογή, και αναφέρονται σε γεγονότα που δεν προβάλλονται, ή διαστρεβλώνονται στα καθεστωτικά - παραδοσιακά ΜΜΕ.

Τα κείμενα είναι ελεύθερα προς οποιαδήποτε μη εμπορευματική χρήση. Η επιλογή των κειμένων γίνεται από την ομάδα print του IMC Αθήνας

e-mail: imc-athens-print@athens.indymedia.org

<http://www.athens.indymedia.org>